

A Magyar Köztársaság nevében!

A Fővárosi Ítéltábla az S.B.G. & K. Ügyvédi Iroda ... ügyintéző: dr. Kelemen Kinga ügyvéd) által képviselt felperes neve... felperesnek, a Danubia Szabadalmi és Védjegy Iroda Kft. ügyintéző: Lantos Mihály szabadalmi ügyvivő) és a Sár és Társai Ügyvédi Iroda ... ügyintéző: dr. Lantos Judit ügyvéd) által képviselt alperes neve ... alperes ellen, védjegybitorlás és tisztességtelen piaci magatartása megállapítása és jogkövetkezményeinek alkalmazása iránt indított perében a Fővárosi Bíróság 2007. január 17. napján kelt, 1.P.22.204/2006/3. számú ítélete ellen a felperes részéről 4. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán meghozta a következő

Ítéletet:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Köteles a felperes 15 napon belül az alperes részére 12.000 (Tizenkettőezer) Ft másodfokú perköltséget megfizetni.

A felperes kérelmére 24.000 (Huszonnégyezer) Ft fellebbezési illeték visszafizetésének van helye.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás

Az elsőfokú bíróság ítéletével elutasította a felperesnek a védjegybitorlás megállapítására és jogkövetkezményei alkalmazására irányuló keresetét. Rendelkezése szerint a felmerült költségeiket a felek maguk viselik.

A megállapított tényállás szerint a felperes jogosultja volt az ... elsőbbségű, lajstromszámú „...” ábrás védjegynek, melynek oltalma a 16. és 42. osztályokba sorolt árukra, illetőleg szolgáltatásokra állt oltalom alatt. A védjegy oltalma a használat hiány miatti megszűnés megállapítása iránt indult eljárásban hozott jogerős határozat alapján 2004. január 23-i hatállyal megszűnt (8.Pkf.25.144/2006/4.).

Az alperesi társaság 2003. október 20-án alakult meg ... néven, telefonkönyv kiadással foglalkozik. Ehhez megrendelőlapokat használt és közvetlen levélben

(„direct mail”) reklámozta készülő kiadványát, valamint cégismertetőt és készülő kiadványáról tájékoztatót is megjelentetett.

A felperes védjegybitorlás és tisztességtelen piaci magatartás megállapítása iránt nyújtott be keresetet az alperes ellen. A Fővárosi Ítéltábla a 8.Pf.20.878/2005/4. számú jogerős részítéletével a jellegbitorlás miatt előterjesztett kereseti kérelmet részítélettel elutasító elsőfokú részítéletet megváltoztatta és megállapította a tisztességtelen piaci magatartás megtörténtét, valamint alkalmazta a jogkövetkezményeket.

Ezt követően az alperes cégnevét alperes neve névre változtatta.

Az elsőfokú bíróság a védjegybitorlással kapcsolatos kereseti kérelem kapcsán megállapította a védjegyek és a földrajzi árujelzők oltalmáról szóló 1997. évi XI. törvény (Vt.) 12. §-a (2) bekezdésének b) pontja alapján, hogy a perben sérelmezett megjelöléssel érintett áruk, illetőleg szolgáltatások - az alperes által sem vitatottan - hasonlóak a védjegy árujegyzékében szereplőkhöz.

Az alperesnek a védjegyoltalom korlátaira vonatkozó hivatkozását nem fogadta el. Kifejtette, hogy az alperes a ... megjelölést nem egyszerűen a szolgáltatása fajtájának, rendeltetésének megjelöléseként, hanem védjegyszerűen használta, ez a fajta megjelöléshasználat pedig nem esik a Vt. 15. §-a (1) bekezdésének b) pontjában foglalt korlátozás körébe, így ettől még a felperes felléphetne a használat miatt.

Az alperes által a cégnevében, a domain-nevében, a megrendelőlapjain, a leveleiben (direct mail) és a termékismertető prospektusában használt megjelölést vizsgálva arra a következtetésre jutott, hogy a felperes védjegyével az összetéveszthetőségre alapot adó hasonlóság a Vt. 12. §-a (2) bekezdésében b) pontja alapján nem forog fenn.

Rögzítette, hogy a sérelmezett alperesi iratokon (megrendelő, levél, kiadvány ismertető) a „...” szóösszetétel úgy szerepel, hogy a „...” szó hagyományos, nyomtatott nagybetűkkel, a „...” szintén hagyományos, nyomtatott, de kisbetűkkel van feltüntetve. A „direct mail”, illetőleg a megrendelőlap felső részén pedig e megjelölés mellett az alperesi cég neve és egy oldalnézetből ábrázolt vastag könyv ábrája látható.

A „...” szóelem emellett megjelenik az alperes „...” domain nevében, és a „...” szóelemmel együtt a cégnevében is.

Ismertette, hogy a felperes védjegye szintén tartalmazza a „...” és a „...” szóelemeket. A „...” szó nyomtatott vastagított kisbetűkkel az ábrás védjegynek majd háromnegyedét teszi ki, a szóelem előtt kis, téglalap alakú keretben egy stilizált nyitott könyvet részben takarva van feltüntetve a „...” szóelem, a könyv ábrája felett pedig stilizált telefonkagyló látható.

Utalt a kombinált védjegyek esetén kialakult ítélkezési gyakorlatra, mely szerint főszabályként a szöveges elem a domináns, de előfordulhat, hogy az ábrás elem

annak jellegzetessége folytán a szövegtől függetlenül is magára vonja a fogyasztó figyelmét.

Rámutatott arra, hogy az adott esetben az összetéveszthetőség megítélésének szempontjából az ábra és a szóelem szétválaszthatatlan egységet képez. Ezért a domináns elemek hasonlósága esetén is szerephez jut a nyitott könyv és a stilizált telefonkagyló ábrája, mert ezek a szóelemmel együtt biztosítottak csak kellő megkülönböztető képességet a perbeli védjegyeknek.

Megállapította ugyanakkor, hogy az alperes ezeket az ábrás elemeket nem használta; a szóelemeket vagy önmagában (cégnevében, domain nevében), vagy más ábrával kiegészítve (megrendelőlap, direct mail, termékismertető) használta. Ezért a domináns szóelemekkel azonos alperesi megjelöléshasználatot, mivel az nem vezetett az összetéveszthetőséghez, nem minősítette jogsértőnek a Vt. 27. §-a (1) bekezdése alapján.

Rögzítette, hogy bár a használat hiánya miatti megszűnés megállapítása iránt indult eljárásban a felperes védjegyhasználatát volt a vizsgálat tárgya, a jogerős végzésnek a „...” és „...” szóelemek védjegytől eltérő ábrás környezetben való használatára vonatkozó megállapításai azonban itt is irányadók. A jogerős határozatban pedig megállapítást nyert, hogy a szó és az ábrás elem együttesen hordozzák a megkülönböztető képességet, így önmagában a szóösszetétel használata nem védjegyszerű.

A felperes fellebbezésében az elsőfokú ítélet megváltoztatását és a védjegybitorlás megállapítására vonatkozó keresetének való helytadást kért.

Kifogásolta, hogy az elsőfokú bíróság a felperesi védjegyhasználatot vizsgálta, holott a pernek az a tárgya, hogy az alperes a védjegyet megtévesztésig hasonlóan használta.

Hivatkozott az elsőfokú bíróság által az ideiglenes intézkedést elrendelő végzésében kifejtettekre, amely szerint a perbeli védjegyben a „...” és a „...” szóelemek a dominánsak, az alperes által használt megjelölés a védjeggyel összetéveszthető, a könyv és a telefon ábra elhagyása pedig a védjegy olyan használatát jelenti, amely a lajstromozott alaktól csak a megkülönböztető képességet nem érintő elemekben tér el.

Utalt a tisztességtelen piaci magatartást megállapító jogerős részítéletre is, amelyben a védjegy domináns elemeként ugyancsak a „...” szóösszetétel került értékelésre, mint amely ismertséget szerzett a fogyasztók körében és azt a felpereshez kapcsolják.

Hivatkozott a kombinált védjegyek megítélése körében kialakult ítélkezési gyakorlatra is, és mindebből azt állapította meg, hogy az elsőfokú ítélet mindezeknek ellentmond.

A „...” domain nevet illetően sérelmezte, hogy az elsőfokú bíróság nem vizsgálta részletesen, annak használatát miért tekintette jogsértőnek. Azt hangsúlyozta, hogy a domain név regisztrációja csak a szóelemre korlátozódhat, kizárt a védjegy ábrás elemének feltüntetése.

Az alperes az ítélet helybenhagyását kérte.

Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság helyesen vont párhuzamot a felperesi védjeggel kapcsolatos használat hiánya miatti megszűnési eljárásban tett megállapítások és a védjegybitorlási perben irányadó szempontok között, hiszen a védjegyhasználat kritériumai akár a felperes, akár az alperes megjelölés használatáról van szó, azonosak. Ennél fogva a megkülönböztető erővel nem bíró szóelem használata az ábrás elem nélkül nemcsak a felperes, hanem az ő részéről sem minősülhet a védjegy vagy azzal összetéveszthető megjelölés használatának.

Megjegyezte, hogy nagyfokú jogbizonytalansághoz vezetne, ha kombinált ábrás védjegy lajstromozásával kizárólagos jogot lehetne szerezni az önmagában megkülönböztető képességgel nem rendelkező, bárki által használható szóelemekre azzal, hogy ezeket a szóelemeket dominánsnak minősítve az oltalmat magára a szóelemre terjesztenék ki, mert így közvetetten oltalmat lehetne szerezni a jelentésüknél fogva megkülönböztetésre alkalmatlan kifejezésekre.

A domain név tekintetében azt hangsúlyozta, hogy az összetéveszthetőség megítélésekor a védjegybitorlás elbírálása nem lehet kedvezőbb a védjegyjogosult javára pusztán azért, mert a domain névben az ábra nem regisztrálható.

Megjegyezte még, hogy a versenyjogi perben hozott részítélet az eltérő megítélési szempontok miatt nem jelenti automatikusan a védjegybitorlás megtörténtét is.

Az elsőfokú bíróság érdemben megalapozott döntést hozott és azt helytállóan indokolta meg, amellyel a másodfokú bíróság egyetért.

A fellebbezésben említettek kapcsán a másodfokú bíróság csupán a következőket emeli ki.

Tévesen állította a felperes, hogy az elsőfokú bíróság a védjegybitorlás miatt előterjesztett kereset kapcsán a felperesi védjegy használatát vizsgálta.

Nem tévedett az elsőfokú bíróság akkor, amikor a perbeli védjegy oltalmának használat hiánya miatti megszűnése tárgyában hozott jogerős határozatban foglalt megállapításokat a jelen ügyben is irányadónak tekintette. Ezzel ugyanis nem a felperes védjegyhasználatát ítélte meg a védjegybitorlás miatt indult perben, hanem csupán a védjegyhasználat megítélésének abban az ügyben megállapított általános szempontjait vette figyelembe, amelyek irányadók az alperes perbeli megjelölés használatának vizsgálata körében is.

Súlytalannak tartotta a másodfokú bíróság a fellebbezésnek az elsőfokú bíróság ideiglenes intézkedés tárgyában hozott végzésében - az ítélet indokolásától részben eltérő - megállapítására történt hivatkozását.

A bíróság az ideiglenes intézkedést bizonyítási eljárás lefolytatása nélkül, a kérelmet megalapozó tények valószínűsítése esetén rendelheti el a Pp. 156. § (1) bekezdése alapján. Az intézkedés ideiglenes jellegéből következik, hogy nem kizárt, hogy a bíróság a per érdemi elbírálása során a bizonyítékok Pp. 206. §-ának (1) bekezdése alapján történő mérlegelése és a felek érvelése alapján az ideiglenes intézkedést elrendelő határozatában kifejtettektől eltérő álláspontra jusson.

Helytállóan hivatkozott arra a felperes, hogy az ítélezési gyakorlat szerint az ábrás és szóelemet tartalmazó kombinált védjegyek esetében rendszerint a szó a domináns. Az ítélezési gyakorlat azonban egységes abban is, hogy a kombinált védjegyek esetében az összetéveszthetőség megítélésénél a megjelölés egészét, annak a fogyasztókra gyakorolt összbenyomása alapján kell figyelembe venni. Nem lehet a megjelölés egyes elemeit kiragadva elvégezni az összehasonlítást más megjelöléssel.

Az olyan kombinált megjelölés esetében, amelyben a szóelem önmagában megkülönböztető képességgel nem rendelkezik, védjegyjogi szempontból nem lehet csak a szóelemet alapul venni az összetéveszthetőség megítélésénél, még akkor sem, ha a fogyasztó a szóelemet használja az áru megnevezésére. Ezért helytállóan vizsgálta az elsőfokú bíróság az adott esetben a védjegyben szereplő szó- és ábrás elemek együttes használatának megtörténtét, és állapította meg, hogy az alperes önmagában a szóelemek használatával védjegybitorlást nem követett el.

Mindezek alapján nem esik más megítélés alá a védjegy szóelemeinek a domain névben történő használata sem, amely független attól, hogy a domain regisztráció szabályai alapján ábrás elemek a domain névben nem tüntethetők fel. Ezért nem sértette meg az indokolási kötelezettségét az elsőfokú bíróság, amikor ítéletének indokolásában a domain névben történő alperesi használat elemzésére külön nem tért ki.

A kifejtettekre figyelemmel a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. §-ának (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

Az eredménytelenül fellebbező felperes a Pp. 78. §-ának (1) bekezdése alapján köteles az alperes másodfokú perköltségének megfizetésére, amelynek 10.000 Ft ügyvédi munkadíjból és 20 % általános forgalmi adóból álló összegét a másodfokú bíróság a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. §-ának (3) és (5) bekezdései alapján a tárgyalási órák számára és a jogi képviselő által kifejtett munkára figyelemmel állapította meg.

A felperes által többletként lerótt 24.000 Ft illeték visszatérítésének az Itv. 80. §-a (1) bekezdésének f) pontja alapján van helye.

Budapest, 2007. július 5.

Tóth Lászlóné dr. s.k.
a tanács elnöke

Dr. Kovács Zsuzsanna s.k.
előadó bíró

Dr. Lesenyei Terézia s.k.
bíró

A kiadmány hitelül:
bírószági ügyintéző